

Boer Jansen: het vervolg op de uitspraak RvS

Door: Familie Jansen

Het is nu ruim een maand geleden dat de Raad van State uitspraak heeft gedaan in onze zaak. Wij hadden twijfel over de goede afloop, en die twijfel was niet voor niets. Na vier gesprekken volgt er – zoals het nu lijkt – opnieuw een rechtszaak. Wat is er in de afgelopen weken allemaal gebeurd? Dat willen wij graag met u delen.

Op 18 november 2015 heeft de Raad van State ons beroep gegrond verklaard en het oude bestemmingsplan van 1989 opnieuw doen herleven. Wij waren in beroep gegaan tegen de - in maart 2015 opgelegde - Wonen-1 bestemming op ons perceel. Deze heeft de Raad van State vernietigd en wij hebben dus onze agrarische bestemming inclusief ons bouwblok terug.

Op 20 november belde de gemeente voor een afspraak op het gemeentehuis. Samen met een adviseur, die zich belangeloos inzet voor onze zaak, zijn we op 23 november naar het gemeentehuis gegaan. We hadden weinig vertrouwen in de mensen waarmee wij daar zaten. We zaten daar met dezelfde ambtenaar waar wij de afgelopen jaren steeds mee van doen hebben gehad. Het laatste besluit - dat de Raad van State heeft vernietigd - was ook zijn werk. Maar we gaven de gemeente het voordeel van de twijfel. Dat moet ook wel, want de gemeente moet nog steeds een milieumelding publiceren en een bouwaanvraag in behandeling nemen.

In het eerste gesprek hebben wij vooral geluisterd naar wat er volgens de gemeente nu gebeuren moet. De gemeente gaf aan dat de bouwvergunning voor de schuur – die wij al in juni 2006 ingediend hebben- formeel afgegeven kon worden. Het spoor van deze aanvraag loopt in april 2008 dood bij de gemeente Staphorst. Hoe dat mogelijk is, terwijl ook deze bouwvergunning al drie jaar onderwerp van gesprek is, is ons een raadsel. Maar we zijn blij dat de gemeente deze bouwaanvraag nu in behandeling wil nemen.

Een dag na dit gesprek kreeg onze adviseur het bericht dat de wethouder die avond tijdens de raadsvergadering een mededeling zal doen aangaande het geurbeleid. Hij deelde die avond mee dat het geurbeleid opnieuw tegen het licht gehouden zou worden als gevolg van de uitspraak van de Raad van State over onze zaak.

Waarom moet het geurbeleid en daarmee alle aanvragen die er liggen opeens de ijskast in? Wij hebben in ons beroep niet eens het geurbeleid ter discussie gesteld, dus de Raad van State heeft daar geen uitspraak over gedaan. Vorig jaar hebben onze burens er bij de Raad van State voor gepleit dat het geurbeleid “van de benen” zou gaan. Daar heeft de Raad van State toen niets mee gedaan en de gemeente dus ook niet. Nu doet de gemeente dat opeens wel, terwijl wij het geurbeleid niet eens ter discussie stellen. Voor ons voelt dit als een wraakactie van de gemeente, omdat zij de rechtszaak verloren hebben. De burgers die er mee te maken hebben wijzen nu onze kant op, terwijl wij aan deze actie van de gemeente geen enkele schuld hebben.

Dan komen wij bij het tweede gedeelte van het dossier Gemeenteweg 236 – zoals dat op het gemeentehuis heet - namelijk het milieugedeelte. Wij hebben in mei 2013 een melding gedaan op basis van het Activiteitenbesluit. Deze is destijds niet gepubliceerd. Waarom dat steeds niet gebeurde hebben wij vaak gevraagd, maar een antwoord kwam pas toen het interne feitenrelaas openbaar werd. Daarin staat dat de milieumelding in afwachting van verdere ontwikkelingen ter plaatse niet is gepubliceerd. Er ligt nu een uitspraak van de Raad van State, dus van verdere ontwikkelingen is geen sprake meer. De melding moet nu dus gepubliceerd worden.

Wij hebben nu verzocht om opnieuw de milieumelding te publiceren. Maar de gemeente wil dit niet doen. Op dit punt staan wij dus opnieuw lijnrecht tegenover elkaar. In de uitspraak van de Raad van State verwijst de rechter naar de zitting, waarin de gemeente heeft aangegeven dat er op een

beperkt gedeelte van ons perceel op basis van het Activiteitenbesluit vee gehouden mag worden. Dit hebben wij tijdens de gesprekken die gevoerd zijn een aantal keren naar voren gebracht, maar de ambtenaar ontkent dit nu. Volgens hem mag er maar negen stuks vee gehouden worden. Maar beste ambtenaar, voor die negen stuks vee hebben wij niets te maken met een Activiteitenbesluit. Iedereen mag negen stuks vee houden op een woonbestemming (bestemmingsplan De Streek). Maar wij hebben onze **agrarische bestemming** terug en wij kunnen dus boven de 10 NGE zitten met ons vee. Met de melding die wij gedaan hebben in mei 2013, kunnen wij op ons perceel legaal 52 stuks jongvee huisvesten. Waarom wil de gemeente die milieumelding niet publiceren? Vervolgens geeft de gemeente aan dat we slechts hobbymatig vee mogen houden. Dat zou in de uitspraak staan van de Raad van State. Maar dat staat daar helemaal niet in. In het bestemmingsplan van De Streek staat dat je op woonbestemming hobbymatig vee mag houden. Maar wij hebben onze **agrarische bestemming** terug! Dus voor ons gelden nu andere regels, omdat op dit perceel géén woonbestemming rust.

Ons werd toen duidelijk dat de gemeente onder het milieugedeelte uit wil.

In het derde gesprek dat we voerden kwam de wethouder opeens met de opmerking dat het geurbeleid niet op ons perceel van toepassing is. Dat hoorden we voor het eerst, dus we vroegen hoe de gemeente dit dan ziet.

In het laatste gesprek, op 15 december, zou dit door de gemeente uitgelegd worden. Enkele dagen daarvoor hebben wij nog een mail gestuurd met de vraag of de gemeente dit op papier wilde zetten, maar als antwoord kregen wij dat dit te complex was en dat dit in het komende gesprek uitgelegd zou worden. Wij hebben natuurlijk zelf ook het hele geurbeleid en de visie die daarbij hoort doorgenomen, maar wij kunnen niets vinden waaruit blijkt dat dit geurbeleid niet voor ons van toepassing is.

Op 15 december zaten we weer bij elkaar, en zou ons worden uitgelegd waarom het geurbeleid niet op ons van toepassing is. Wij kregen allemaal een map met de beleidsstukken zodat we konden meelesen. De ambtenaar begon met het opnoemen van een heel aantal pagina's uit deze stukken. Zo snel dat wij het niet bij konden houden: "Hier staat wonen zus, daar staat woningsplitsing zo en verderop staat woongenot, enzovoorts." Maar: dit zijn allemaal voorbeelden die betrekking hebben op 'Wonen'. **Nogmaals, wij hebben onze agrarische bestemming terug.** We vroegen daarom of de ambtenaar ons kon laten zien waar staat dat het geurbeleid op ons perceel (agrarisch) niet van toepassing was. Een antwoord moest hij ons schuldig blijven.

Toen stelden wij voor om een externe jurist deze map met beleidsstukken te laten beoordelen om zo te weten te komen wat er wel en niet in staat. Dit heeft de gemeente afgewezen. Ze zou dit niet kunnen doen vanwege derden belangen. Geen idée wat de gemeente daar nu weer mee bedoelt. Wij hebben daarop nog een poging gedaan en gezegd, laat die derden belangen dat ook meewegen door de externe jurist. Ook dat wil de gemeente niet. **Wil de gemeente eigenlijk deze zaak wel tot een goed einde brengen?**

Wij hebben op 24 december 2015 het verzoek neergelegd dat de gemeente het dossier van de bouwaanvraag (eindelijk) in behandeling gaat nemen en dat de milieumelding van mei 2013 gepubliceerd gaat worden. Hopelijk gaan ze hier wel gehoor aan geven. Zo niet, dan is er geen andere weg dan de weg naar het gerechtsgebouw.

Hoe moet het nu toch verder met de gemeente Staphorst. We horen zoveel verontrustende verhalen van medeburgers. Gemeenteraad van Staphorst: Stel een extern onderzoek in – zorg ervoor dat op het gemeentehuis orde op zaken wordt gesteld. **Dit is de enige manier het vertrouwen terug te winnen!**